

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

4 De incerta hora mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

tusq. necessitatē, fragilisq. naturæ conditionē indicant, quæ nisi rebus eiusmodi sustentaretur, non posset consistere: filij, hæredes te possessionibus excludēt. Torques & annuli aurei, nōne cādētia inferni vincula; & capilli flui gehennæ flammæ representare tibi videntur?

CAPVT IIII.

DE INCERTA HORA MORTIS.

Matt. 24

Est verò p̄sctū illud tēporis, quo animæ de sua statione decedendū est, longē incertissimū. Cōparat mortem Christus furi, qui non tunc inuadit domū, quando patrē familias didicit agere excubias, sed quando omnes arbitratur somno oppressos, nihil min⁹ quàm de suo aduētū cogitantes: & aduētū filij hominis similem dicit fulguri, quod momento temporis orbem peruadit.

Mors igitur celerrimè irruet, & quādo minimè suspicabimur, opprīmet. O igitur deplorandā tuam cæcitatem, qui hac mortis incertitudine ad peccata poti⁹ accumulāda, quā ad ea deponēda abuteris. Cur enim peccas, & vitiis indulges? an quia certū te diu victurū? aut in crastinū vitā producturū? nequaquā. Sed quia fortē es diu victurus. Miserum & debile fundamentū, cui innititur tāta securitas peccandi. Fortē inquis, cras viuā, fortē hodie non moriar. Cur nō potius inuertis ordinem: fortē hac nocte moriar, fortē hoc die euocabor?

Matt. 24.

Christus prædixit: Qua hora nō putatis, filius hominis veniet. Experiētia quotidiana & nūc docet.

docet nos, & olim docuit securos Sodomitas, *Gen. 19.*
 Dathan & Abiron, & Absalonem: & diuiti illi *Num. 16.*
 Euangelico dictū fuit: Stulte, hac nocte tollēt *2. Reg. 18.*
 animā tuam. An quod alteri cernis fieri, id erit *Luc. 12.*
 alienū à te? Si domum habitares malè mate-
 riatā, & ruinosam, quā certò nosse ruituram,
 tēpus autē ignorares ruinae; an eā nouis one-
 ribus grauares? an te illi securè cōmitteres? an
 parietes malleis pulsares? Minimè profecto:
 sed in alias aedes & te ipsū, & suppellectilē tuā
 transferres. Corpus hoc tuum in horas singu-
 las minatur casum, catarrhus vnus in cor aut
 pectus delapsus, hominem deiicit; caro natura
 sua fragilis, in se habet interitus causam, vno
 vento, vno potu, paruo aëre infecto læditur:
 mitto alia infinita foris adueniētia quæ mor-
 tem accelerāt. Quid igitur te peccatis grauas?
 quid cōpotationibus, comestationibusque, &
 intemperantia, variisq. periculis, mortem tibi
 immaturam procuras? Robustus sum, inquis;
 nihil mali sentio; timidi est metuere mortem.
 atqui vt intus sis constitutus ignoras, & quid
 aliunde aduenjet nescis. Mortem sanctorum
 non timere, fortitudinis est; mortem peccato-
 rum pessimam non metuere, temeritatis.

Scriptura variis rebus vitam humanā com-
 parat, vt eius fragilitatem & imbecillitatē di-
 scamus, mortemque nobis imminere persua-
 deamus: Primò, flori qui pulchritudine sua *Est. 40.*
 capit oculos, sed leui frigore, nimio estu, aspe- *1. Pet. 1.*
 riori vento, humore, læditur, concidit, marce-
 scit: si carpatur, post pauculas horas marcidus,
 in

Exod. 8. in sterquilinum abiicitur. Minima res hominem lædit; Pharaon culicibus vexatus est; Herodes pediculorum morfu interiit; pili rasi, robur Sampsoni ademerunt.

Secundò, Vmbra, quæ licet aliquo modo corpus referat, est tamè squalida, nigra, deformis, fugaturq. non solum accessu magni luminis, verum etiã tenebrarum. Sic omnis splendor humanæ vitæ decrescit & perit, nihil præclari in se habens, quàm quòd ad cõsiderationem veritatis totiusq. pulchritudinis cælestis nos inducat. Ne igitur instar pueri (qui pulchros characteres admiratur, ignorans veritatis sententiarum pulchritudinẽ, quæ illis continetur) arbitrare aliquid pulchrũ, constans, aut eximiũ in hac vita mortali, sed ex splendore vitæ istius, conuerte mentis oculos ad vitæ alterius ornatum.

Iacob. 4.

Tertiò, Vapor & fumo, qui dũ cubiculum replet, est molestus oculis; quæ attingit, deformat, cõmaculatq. in caminũ pulchro ordine & figura ascendit, sed Cursus à vento dissipatur. Homo & sibi molestus est, & aliis: multos deuicit Alexander Magnus: multa bella gessit Iulius Cæsar: Absalon vniuersum Israëlẽ in parentẽ concitauit, sed breui vita functi, funditus sunt deleti, iuxta illud, Perit memoria eorum cum sonitu, hoc est, instar soni & strepitus, qui semel concitatus, perpetuò silet.

2. Reg.
c. 15. 16.
17. 18. 19
Psal. 9.

Quartò, Figuræ vel imaginis, quæ in charta pulchrè depicta, mirè delectat colorum varietate, exposita autè pluuiis & vento, omnẽ amittit

tit decorē, & præter laceram chartā nihil relinquit: Sic homo diuitiis, honoribus, potentiaq̄. ornatus, est admirationi: mortuus præter ossa nihil habet. Exemplum in Iezabel, quæ stibio pingens oculos, de fenestra præcipitata, à canibus discerpta, ex solis manuū pedumq̄. extremitatibus agnosci potuit. Ossa mortuorum eo consilio relinquuntur, vt quo pulchritudo decorq̄e omnis humanus euadat, oculis ipsi adhuc viuentes, vsurpemus.

Alias multas similitudines pponit Scriptura, nauis transeūtis, auis volātis, sagittæ emissæ, &c. quorū omniū celerrimè prætereuntiu, nullū cernitur vestigiū: vt & velocè vitæ trāsitu, & incertū facilemq̄. terminū, & post mortē aternā obliuionē intelligamus: voluit quippe Deus, breuē esse cursum vitæ nostræ, tū ne, sicut antiquissimi illi, qui ad nongentesimū annū vitā perduxerūt, peccata cumulemus peccatis, grauioraq̄. supplicia promereamur: tum ne diutius istius vitæ incōmodis miseriisque conflictemur; tū vt citius ad se veniamus, cuius deliciae sunt, esse cum filiis hominum.

Sap. 5.

Prou. 8.

CAPVT V.

DE TENTATIONIBVS IN
hora mortis.

SINQUA toto vitæ decusu, certè in mortis hora dæmon omnes suas vires profundit, vt in vltimo illo certamine, in quo summa victoriæ sita est, hominē vi morbi debilitatū, & pristino animi vigore destitutū, vincat.

cat.